

наслідок, деградація соціальних зв'язків і загальних цінностей. Роль викладача як модератора, прекрасно вписується в таку картину світу. Тобто освітній процес "пливе за течією" відображаючи в собі ситуацію в суспільстві. Так буде тривати до тих пір, поки практичний підхід не будуть доповнювати ретельно розробленою теорією. Для цього потрібно розуміти, що бажано отримувати на виході освітнього процесу, тому для педагогічних практик є необхідним зв'язок з філософською антропологією як метанаукою.

Victor Mishchenko

Senior Lecturer, Department of Philosophy,
National Technical University
"Kharkiv Polytechnic Institute",
Kharkiv, Ukraine

PEDAGOGICAL MISSION OF A PHILOSOPHY TEACHER

A philosophy teacher comes into the spiritual life of a student without asking him about it, just as no one asks a person about his "Heidegger's" "abandonment in this world." So it is necessary, so it is accepted. The student is forced to trust his spiritual mentor, but does the latter understand his spiritual mission? To understand it, you need an anthropological understanding of the life path of a person who has stepped over from childhood, adolescence, the crisis of "transitional age" in the beautiful time of early youth. Gradually freed from parental care, a person gains independence in decision-making, freedom and responsibility, and, most importantly, an awakening self-awareness. It is the reflection of consciousness, self-awareness, critical perception of the world and independent thinking that is the condition for the discovery of one's inner spiritual world, the beginning of the spiritual formation of the personality, the disclosure of individuality as its gift to humanity. This can happen if, due to many factors of life, the scales tilt towards the young person finding himself in the world, as a spiritual being striving for conscious self-development.

A teacher who reads a course in philosophy, like no other social scientist, has

been given the divine mission of tactful, intelligent, delicate, but powerful in its meaning, management of this process of spiritual maturation in this truly bifurcational stage on the life path of an individual. It was he who was given to tell that to live, according to Platon – to be in the world of ideas, how wonderful is knowledge and creativity. Awakening will, consciousness and thinking means proceeding from the fact that a person, his soul, is not a vessel that needs to be filled, but a torch that needs to be lit. It was he, as a spiritual mentor, who was given to form the understanding that life is the greatest gift of nature, but a person needs the courage of self-creation in order to know the joy and happiness of being. Opening this path is the mission of a philosophy teacher.

Віктор Міщенко,

ст. викладач кафедри філософії
Національного технічного університету
"Харківський політехнічний інститут",
Харків, Україна

ПЕДАГОГІЧНА МІСІЯ ПРЕПОДАВАТЕЛЯ ФІЛОСОФІЇ

Викладач з філософії приходить в духовне життя студента, не питаючи його про це, як і ніхто не питає людини про його "гайдегеровської" "занедбаності в цей світ". Так треба, так прийнято. Студент змушений довіряти своєму духовному наставнику, але чи розуміє останній свою духовну місію? Щоб зрозуміти її, необхідно антропологічне розуміння життєвого шляху людини, що переступили з дитинства, отрочтва, криза "перехідного віку" в прекрасну пору ранньої юності. Поступово звільняючись від батьківської опіки, людина отримує самостійність в ухваленні рішень, свободу і відповідальність і, що найбільш значимо, – пробуджується самосвідомість. Саме рефлексія свідомості, самосвідомість, критичне світосприймання і самостійне мислення є умовою відкриття свого внутрішнього духовного світу, Початком духовного становлення особистості, розкриття індивідуальності як свого дару людству. Так може статися, якщо в силу багатьох факторів життєвого буття шальки терезів схиляться в бік набуття молодою людиною

себе в світі, як духовного істоти, що прагне до усвідомленого саморозвитку.

Викладачеві, що читає курс філософії, як ніякому іншому суспільствознавців, дана божественна місія тактовного, розумного, делікатного, але потужного за своїм значенням управління цим процесом духовного дозрівання в цю, воістину біфуркаційну стадію на життєвому шляху особистості. Саме йому дано повідати про те, що жити, згідно Платону – перебувати в світі ідей, як прекрасно пізнання і творчість. Пробудити волю, свідомість мислення – значить виходити з того, що людина, її душа - не посудина, яку треба заповнити, а факел, який треба запалити. Саме йому, як духовному наставнику, дано сформулювати розуміння, що життя – найбільший дар природи, але людині необхідна мужність самотворення, щоб пізнати радість і щастя буття. Відкрити цей шлях – місія викладача по філософії.

Eugene Gluschenko,

Graduate student the National Technical University

“Kharkov Polytechnic Institute”,

Kharkov, Ukraine

ABOUT MORAL CONTEXT VIA DIDACTIC PHRASES

In a daily way some connections between the moral and the didactic practices can be roughly seen. It's important to find out what comes from didactic practices, and particularly, can morality be one of it. In fact, some rhetoric phrases of persuading anyone about some facts might have these type of a form: "Everyone knows that p", or "to perform this you must act as everyone else", or "there are no persons which doesn't know it, except for you", etc. The language had been transforming from plainest to the more advanced forms, and it probably was the reason to some people to use it in their own way, like, for instance, the traditions of celebrating the color in China Empire (and Japan, Korea too). Also, the same is about argotic kind of languages or languages in ghetto. A surface of these type of phrases is seemed to be filled with the moral context. This feature can be found with a method below. There are class of the moral phrases which have a form: when A